

Ἄλλ' ἴσως μ' ἐρωτήσετε μετὰ βαρείας γλώσσης:
— «ἀλλὰ ποῦ ἀποδίδετε καὶ τὰς διαδηλώσεις;»
γι' αὐτὰς, Μεγαλειότατε, ἔχω σαφῆ ιδέαν,
διότι ἤμουν καὶ ἐγὼ ἐδῶ τὴν προτεραίαν,
κι' ἂν ἔτυχε νὰ ἴδετε τὸ περασμένον φύλλον,
θὰ βλέπατε πῶς ἔφαγα κι' ἐγὼ σπουδαῖον ξύλον.

Φρονῶ λοιπὸν τὰ πράγματα πῶς κίνδυνον δὲν τρέχουν,
καὶ ὅτι πρὸς τὸ παρελθὸν διαφορὰν δὲν ἔχουν.

Ἄν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐλύσσαξεν ἐσχάτως,
ἢ ἂν ἡ συμπολίτευσις κατέστρεψε τὸ κράτος,
δὲν εἰμ' ἐγὼ ἀρμόδιος τὴν κρίσιν μου νὰ φέρω,
κι' αὐτὸ τὸ γράμμα σᾶς ἀρκεῖ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ταῦτα καὶ μένω Φασουλῆς,
συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος,

- Φ.—Ξέρεις λοιπὸν πῶς ἔστειλα ἄπὸν βασιλέα γράμμα,
καὶ θᾶχω καὶ ἀπάντησιν μου φαίνεται...
- Π.— Τί πράγμα;
- Φ.—Σοῦ λέω ὅτι ἔστειλα ἄπὸν βασιλέα γράμμα,
καὶ θᾶχω καὶ ἀπάντησιν μεθαύριο...
- Π.— Τί πράγμα;
- Φ.—Ἐχεις τὸν νοῦ σου, Περικλῆ, σὲ τοῦτο ποῦ σοῦ λέω;
Δὲν εἶναι παῖξε γέλασε, εἶναι πολὺ σπουδαῖο.
- Π.—Πάλι νομίζω ὄρεξι πῶς ἔχεις γιὰ παιχνίδια,
καὶ μ' ἀρχισες, ἀντίχριστε, πρῶι πρῶι τὰ ἴδια.
- Φ.—Σοῦ λέω ὅτι ἔστειλα ἄπὸν βασιλέα γράμμα,
καὶ θᾶχω καὶ ἀπάντησιν μου φαίνεται συνάμα,
κι' ἂν δὲν πιστεύης, γύρισε ἄπὸν πρῶτη τὴν σελίδα,
γιὰ νὰ ἴδῃς τί τοῦγραφα κι' ἐγὼ γιὰ τὴν πατρίδα.
- Π.—Ἐλα, ζευζέκη, σῶπαυνε, καὶ πᾶμε παρακάτω.
Ἄλήθεια ἤσουνα προχθὲς καὶ σὺ εἰς τὸ Μοσχάτο;
- Φ.—Βρὲ τί Μοσχάτο κάθεσαι αὐτοῦ καὶ σαλιαρίζεις;
Ἐκεῖ τὰ ἱπποδρόμα πῶς ἔγιναν νομίζεις;
- Π.—Ἀμμέ ποῦ ἔγιναν λοιπόν;
- Φ.— Ἐστὸ Φάληρο, βρὲ μπουφο,
καὶ ὅλοι ἐφορούσανε καὶ ἀπὸ ἓνα σκουφο,
ἄλλος μαβί, ἄλλος λιλά, καὶ ἄλλος τ ρ ι κ ο λ ό ρ ε,
κι' ἐφώναζαν mon colonel, pardon, sictir, signore,
καὶ ἔκανε, βρὲ Περικλῆ, ὁ κόσμος τόσο χάξι,
ποῦ πρὶν νὰ τρέξουν τᾶλογα ἀρχισε νὰ νυστάξῃ.
- Π.—Καὶ ποιοὶ λοιπόν, βρὲ Φασουλῆ, ἐπῆραν τὸ βραβεῖο;
- Φ.—Ὁ Νεφελέτζ, ὁ Σεφελέτζ, ὁ Φέλτς, καὶ ἄλλοι δύο.
- Π.—Κι' ἐκατεβήκανε πολλοί;

Αὐτοὶ καὶ τᾶλογά τους,

κι' ἐπῆραν τὰ βραβεῖα τους κι' ἐπῆγαν ἄπὸν δουλειά τους

- Π.—Ἄλήθεια πές μου, ἔτυχε νὰ δῆς τὸν Κ ο λ ω ν έ λ ο;
- Φ.—Τὸν εἶδα μὲ πολιτικά καὶ μὲ ἕψηλό καπέλο.

- Π.—Ἄλήθεια δὲν σ' ἐρώησα, τὸν βασιλῆα τὸν εἶδες;
- Φ.—Τι λές, μωρέ;... ὁ βασιλῆας ἔχει πολλαῖς φροντίδες.
Πρῶτον ἢ διαδήλωσις πολὺ τοῦ ἄκακοφάνη,
δεύτερον ἔχει ὁ α ν τ ε β ο ὕ μετὰ τοῦ Δεληγιάννη,
καὶ τρίτον ἴσως ἔλαβε καὶ τὴν ἐπιστολή μου...
Ἄλλὰ καὶ τί ἐπιστολή, βρὲ Περικλῆ!... ψυχὴ μου!
Τώρα τὴν ἔχω σίγουρη τῇ θέσει ἄπὸν Λονδίνο...
ὦ! yes! ἢ πρέσβυς, Περικλῆ, ἢ θυρωρὸς θὰ γίνω.
Ἐγὼ τὸ ἀπεφάσισα νὰ γίνω διπλωμάτης,
γιατὶ πολὺ μου φαίνεται πῶς εἰμ' ἀνοικτομάτης.
Ἐγὼ θ' ἀρχίσω, φίλε μου, σπουδαίας συζητήσεις,
θὰ στέλλω καὶ πολιτικὰς παντοῦ ἀνταποκρίσεις.
Ἐγὼ θ' ἀρχίσω, φίλε μου, νὰ μπαίνω ἄπὸν σαλόνια,
θὰ πάρω καὶ παράσημα, θὰ πάρω καὶ γαλόνια,
ἐγὼ θ' ἀρχίσω, mon ami, καὶ τὴν κρεωφαγία,
θὰ πάρω καὶ ἐντάλματα ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα,
κι' ἀφοῦ περάσω ἐνδοξὸς ἐπαίτης τῇ ζωῇ μου.
θὲ νὰ φροντίσω τότε πιά καὶ γιὰ τὴν σύνταξί μου.
- Π.—Ἄλήθεια τῆτανε προχθὲς τὰ ντραβάλα ἐκεῖνα,
καὶ ἢ καμπάναις σήκωσαν ἄπὸν πόδι τὴν Ἀθήνα;
- Φ.—Δὲν ξέρεις ὅτι ἦτανε τοῦ Ἀ ρ ε ι ο π α γ ί τ η,
ποῦ ἄπὸν Ἀθήνα ἔκτισε, θαρρῶ, τὸ πρῶτο σπῆτι,
καὶ εἰς τὸ τέλος πιά κι' αὐτὸς κατώρθωσε ν' ἀγιάσῃ;
- Π.—Καὶ τάχα ἔπρεπε γι' αὐτὸ ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ;
- Φ.—Βρὲ ἀδελφέ, ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ Δήμαρχος δὲν εἶναι,
βλέπουν πολλὰ παράξενα αἱ ἀηδεῖς Ἀθηναῖοι.
Κι' αὐτὸς ὁ κουτοπάρεδρος καὶ φίλος Σηλυβριώτης
θαρρῶ πῶς εἶναι, Περικλῆ, ἓνα κωθῶνι πρῶτης,
καὶ ὅ,τι τοῦ σφυρίζουνε οἱ Σύμβουλοι οἱ ἄλλοι,
ἀμέσως τοῦ καρφόνεται ἄπὸν κλούβιο τοῦ κεφάλι,
καὶ ὅ τὰ καλὰ καθούμενα μᾶς μπαίνει μὲς ἄπὸν μύτη
καὶ μὲ τὸν Διονύσιον τὸν Ἀρειοπαγίτη.
- Π.—Κι' ὁ Δήμαρχος τί γίνεται;
- Φ.— Δικάζεται, νομίζω,
ἀλλ' ὅμως τί ἀπέγινε ἀκόμη δὲν γνωρίζω.
- Π.—Καὶ τί φρονεῖς; θ' ἀδωθῆ;
- Φ.— Ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω.
- Π.—Τώρα δὲν ἔχεις νὰ μοῦ πῆς ἀκόμη τίποτ' ἄλλο;
- Φ.—Ἦθελα νὰ σοῦ ἔλεγα γιὰ τὰς διαδηλώσεις,
ἀλλὰ φοβοῦμαι, Περικλῆ, νὰ μὴ μὲ μπαγλαρώσῃς.
- Π.—Καλὰ ποῦ τὸ κατάλαβες, γι' αὐτὸ θὰ ἄπὸν χαρίσω,
κι' ἐλπίζω ἄπὸν ἐρχόμενον νὰ σὲ καταχερίσω.

Ῥωμηοῦ Ἡμερολόγιον καὶ με ἐορτολόγιον.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν πῶς μετὰ ἓνα μῆνα
ὁ Καζαμίας τοῦ Ῥωμηοῦ θὰ βγῆ μεσ' ἄπὸν Ἀθήνα
Λόγον τιμῆς σᾶς λέγομεν πῶς τέτοιον Καζαμία
δὲν εἶδε μέχρι σήμερον ζῶσα ψυχὴ καμμία.
Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβὰ ἄπὸν δρόμους θὰ πωλῆται,
καὶ σεῖς θὲ νὰ τὸν πέρνετε τροχάδην, συμπολίται.

